

KIMPE, Reimond J.P. (Gent 8 december 1885 – Goes 11 mei 1970).

Onderging aan het atheneum van Gent de flamin-
gantische invloed van Jozef Haller von Ziegesar.
Tijdens zijn studie aan de Technische Hogeschool
te Gent kwam Kimpe in aanraking met Julius Mac
Leod en met diens radicale Vlaamsgezinde studen-
tenkring Ter Waarheid. Hij was in die tijd ook ac-
tief op het literaire terrein, maar toonde in het bij-
zonder belangstelling voor de schilderkunst. Na
het behalen van zijn diploma van burgerlijk ingeni-
eur aan de Gentse universiteit volgde in 1909 een
benoeming tot conducteur van bruggen en wegen
te Lier. Daar raakte Kimpe bevriend met Felix Tim-
mermans en Antoon Thiry en trad hij toe tot het
Vlaamsche Veem, aldaar opgericht in 1912 door
Alfred Bogaerts. Tegelijk was hij actief in de Lierse
afdeling van het Algemeen-Nederlands Verbond
(ANV). Kimpe's radicale Vlaamse idealen bleken
ook uit zijn toetreding in 1914 tot de redactie van
het Gentse maandblad *De Bestuurlijke Scheiding*.
Bij de Duitse inval vluchtte Kimpe naar Gent, waar
hij in oktober eerste secretaris werd van de radicale
activistische groep Jong-Vlaanderen. Hier steunde

Reimond Kimpe werd reeds vroeg lid van het radicaal-activistische
Jong Vlaanderen, waarbinnen hij een monarchale Vlaamse
staat verdedigde. Hij werd docent aan de vernederlandste Gentse
hogeschool en lid van de Raad van Vlaanderen.

hij aanvankelijk de pro-Duitse idealen van Jan D. Domela Nieuwenhuis Nyegaard en stelde er mede het beginselprogramma op dat koos voor een zelfstandige, liefst monarchale, Vlaamse staat, die politiek zeer nauw met Duitsland verbonden zou zijn. Bij zijn terugkeer naar Lier in 1915 zorgde hij ervoor dat de plaatselijke ANV-vleugel uitgroeide tot een van de steunpilaren van de Jong-Vlaamse actie en schreef hij het zogenaamde Lierse manifest. In dit manifest bleef zowel de politieke zelfstandigheid van Vlaanderen als de pro-Duitse toon overheersend. Vanaf 1916 keerde hij zich binnen Jong-Vlaanderen tegen Domela en eind 1916 bleek Kimpe zelfs een federale oplossing voor Vlaanderen binnen de Belgische staat te kunnen aanvaarden. Een jaar later volgde het lidmaatschap van de Raad van Vlaanderen, waarin hij tot het einde toe zitting zou hebben. In 1917 volgde ook de benoeming tot docent aan de vernederlandste Technische Hogeschool te Gent.

Na de oorlog werd Kimpe bij verstek veroordeeld tot de doodstraf door het Belgische gerecht. Hij was echter naar Nederland uitgeweken, waar hij zich in Middelburg vestigde en er zich ontwikkelde tot een zeer verdienstelijk internationaal gewaardeerd kunstschilder. De Vlaamse politieke idealen verdwenen niet geheel en al. In mei 1940 ondertekende Kimpe de door De Groot-Nederlandsche Actie uitgegeven Groot-Nederlandsche Verklaring waarin hij zich uitsprak voor een "Groot-Nederlandse Gemeenschap in een Herordend Europa". Verdere politieke activiteiten heeft hij echter niet meer ontplooid.

WERKEN: Artikelen in *De Bestuurlijke Scheiding* (1914); *De Vlaamsche Post* (1915-1916); – *Iphigeneia in Tauris*, 1909; – *Levenswetten*, 1911; – *Langsheen den Gulden Middenweg*, 1912.

LITERATUUR: A.L. Faingnaert, *Verraad of zelfverdediging?*, 1933; – J. Florquin, R. Kimpe, 1972; – L. Buning 'Kimpe, Reimond, Jozef, Pieter', in *NBW*, VII, 1977; – J. Juffermans, 'Het stille heimwee van Reimond Kimpe', in *Tableau*, jg. 4, nr. 1 (1981); – D. Vanacker, *Het aktivistisch avontuur*, 1991; – H. van den Donk en H. Verboeket, *De Gulden middenweg. Reimond Kimpe, 1885-1970*, 1997.

KAREN VAN HOORICK EN PIETER VAN HEES